

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectæ

Sandini, Antonio

Bambergæ, 1753

IX. S. Telesphorus Anno Christi 142. Antonini Pii Imperatoris 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

talis miserere nobis, *cujus originem Felix Ill. Pontifex narrat in epistola ad Petrum Cnaphaum.* Vide annotat. 3. ad Felice in II.

IX.

S. TELESOPHORUS

ANNO CHRISTI 142.

ANTONINI PII IMPERATORIS 3.

Bar. an. 142. §. 12. An. 136. §. 1. An. 145. §. 1. 2. 3. Pag. an. 152. §. 2.

TELESOPHORUS Græcus Quadragessimæ jejunium ex Apostolica traditione usu jam receptum decreto confirmasse dicitur: (1) cavisse etiam, ut nocte sanctâ, quæ proximè præcedit natalem diem Christi Domini, Missæ sacrum celebraretur, atque ad eodè ut semel iterum ac tertio eodem die rem divinam facere Sacerdotibus liceret. (2) Eundem constituisse, ut ante Sacrificium hymnus diceretur Angelicus, hoc est, *Gloria in excelsis Deo*, prodit auctor Libri Pontificalis, sed non dicit, quod pro certo affirmarunt aliqui, ea verba adjecisse, quæ verbis Angelorum subjiciuntur. Itaque *cautiùs*

tius locuti sunt Patres Concilii IV. Toletani, qui can. 13. ajunt: Reliqua, quæ sequuntur post verba Angelorum Ecclesiasticos Doctores composuisse, quicumque illi fuerint. (3) Cum annos undecim, menses octo, & dies duodeviginti sedisset in Petri cathedra, martyrio decessit. Primus inter successores D. Petri martyr traditur à quibusdam. Nituntur auctoritate S. Irenæi, qui lib. 3. cap. 3. Romanos Pontifices à D. Petro usque ad Telesphorum numerat sine ulla mentione martyrii, & de hoc tantum dicit: ὁς καὶ ἐνδόξως ἐμαρτύρησεν: qui etiam gloriose martyrium fecit. At dum martyrem vocat Telesphorum Irenæus, non negat, ejus decessores fuisse martyres, quos Ecclesia ut martyrii gloriâ nobiles colit.

ANNOTATIONES.

(1) Eusebius in Chron. ad an. 136. *Quadragesimale jejunium à Telesphoro per hoc tempus institutum ac præceptum quidam scribunt.* Arnaldus Pontacus in hunc locum pag. 612. *Non reperiuntur ista in MSS. & ipsa verba quidam scribunt, cum sint insolita nostro Eusebio, satis arguunt*
addi-

additionem: maximè cum nihil ejusmodi, nec quod accedat, reperiatur in historia Eusebii, nec apud Hieronymum, Orosium, aut alios illius temporis aut supparis. Quia imò constat, Quadragesimale jejunium esse ex institutione Apostolorum, ut testantur Can. 69. Apost. Clem. l. 5. Const. Ignatius epist. 8. Hieronymus epist. 54. Leo serm. 46. & 9. de Quadragesima, Theophil. epist. Paschali 1. Socrates lib. 5. cap. 22. dum agit de ritibus Ecclesiasticis, Romani, inquit, & Occidentales suarum Ecclesiarum consuetudinem ab Apostolis Petro & Paulo datam asserunt. Et paucis interjectis, ubi ad particularia descendit: Romani tres ante Pascha septimanas præter Sabbatum & Dominicam continuas jejunant, & ubi recensuit varios jejunii ritus variarum gentium, omnes tamen, ait, jejunium illud ante Pascha vocare, Τεσσαρακοστήν, id est Quadragesimam.

Haud integris tamen quadraginta diebus semper jejunatum. Nam etiam Magni Gregorii ætate, ut est in ejus homilia 16. in Evangelia, sex duntaxat & triginta diebus jejunium Quadragesimæ finiebatur.

Nec una servata semper jejunii ratio. Ad Sæculum XII. usque Quadragesimæ jejunium vespere solutum est, extra Quadragesimam horâ ut plurimum nonâ. Sæculo XIII. ineunte horâ nonâ solvi cœptum etiam in Quadragesima: quam consuetudinem

nem

nem D. Thomæ ætate viguisse, apparet 22. quæst. 147. art. 7. Exeunte demum Sæculo XIV. cœnis in prandia mutatis, satis ad jejunium esse visum est, si Officio vespertino sub meridiem perfoluto Christiani pranderent. Qui mos adhuc retinetur.

(2) Walafridus Strabo de rebus Eccl. cap. 21. *Telesphorus nonus in ordine Romana Sedis Episcopus in Natali Domini noctu tres Missas celebrari constituit.* Ita Strabo crediderim, ex epistola ejusdem Pontificis subdititia: ex qua tamen vix aliud statuas, quàm licere nocte natali Christi Domini Missas celebrare.

S. Gregorius in Evangel. hom. 8. in die Natali Domini. *Missarum solemnia ter hodie celebraturi sumus.* Ex quo intelligitur, morem hunc esse oppidò antiquum.

(3) Bona lib. 2. Rer. Liturgic. cap. 4. §. 4. ubi etiam monet, hymnum totum antiquissimum esse, & S. Athanasii ætate usu jam receptam. Nam in libro de Virginitate num. 20. pag. 122. recitationem ejus imperat Virgini, quam instituit: *Matutinâ horâ benedicito psalmum: Deus, Deus meus ad te luce vigilo: Sitivit in te anima mea. Sub diluculum verò; Benedicite omnia opera Domini Domino. Gloria in excelsis DEO, & in terra pax.*

Walafridus Strabo cap. 22. *Illum hymnum ante Sacrificium dici* Telesphorus

C

IX.

Sandini Viræ Pontif.

IX. Romanorum Prasul constituit, ut ad tanta sanctitatis celebrationem congregatorum animi Angelica modulationis dulcedine mulcerentur.

S. Gregorius initio libri Sacramentorum: Item dicitur Gloria in excelsis Deo. Si Episcopus fuerit tantummodo Die Dominico, sive diebus festis. A presbyteris autem minimè dicitur, nisi solo in Pascha. Vide annotat. 6. ad Symmachum, & 4. ad Stephanum III.

X.

S. HYGINUS.

ANNO CHRISTI 154.

ANTONINI PII IMPERATORIS 15.

Mar. an. 154. §. 2. **H**YGINUS Atheniensis post quar-
tum Pontificatus annum moritur. (1)
Ejus temporibus Valentinum propria se-
cta conditorem, & Cerdonem erroris
Marcionitarum auctorem, Roma ambos
floruisse, ex Irenæo narrat Eusebius
An. 158. lib. 4. cap. 10. (2) Ex Libro Ponti-
ficali, Clerum composuit, & distribuit
Pag. an. 156. §. 3. gradus, hoc est certa Clericis distri-
buit officia, ut explicat Franciscus
Blanchinus in Notis ad Anastasium
Bibliothecarium tom. 2. pag. 107.
Idem